

Starec in tica.

Oj, tičica drobna
Na veji sneženi,
Zakaj si mi nema
Na starem makleni?

Bodрила me nekđaj
In ljubko si pela,
Ko pasel sem ovce
In jagnjeta bela.

Ko hodil za brazdo
In plug sem pritiskal,
Ti meni žgolela,
Jaz tebi sem vriskal.

Pomlad je razgnala
Snežene odeje,
Na starem makleni
Zelene so veje.

V vinogradu v trsju
Opravljal sem delo.
S teboj sem popeval
Popevke veselo.

Koševal sem brda
V planinah senena,
Popevka me tvoja
Vedрила medena. —

Pomlad in poletje,
Jesen je minila,
In zima je s snegom
Poljane pokrila —:

Na veji v zelenji
Pa tica popeva,
A starčka, nje znanca,
Gomila odeva. —

Zbelili lasé mi
Vse leta so stara,
Noben mi več udov
Služiti ne mara.

Srce je tesnobno,
In hripavo grlo,
In v grlu je petje
Mladóstno zamrlo:

Zdaj prosim te, tica!
Popevaj, popevaj,
In svojega znanca
Na starost ogrevaj! —

Ant. Hribar.